

ПРО ЄВРОПЕЙСЬКУ КРЕДИТНО – ТРАНСФЕРНУ СИСТЕМУ ECTS ПРИ ВИКЛАДАННІ ДИСЦИПЛІН У ВИЩИХ МЕДИЧНИХ І ФАРМАЦЕВТИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

О. І. Баєва

Кафедра управління та економіки підприємства

Національний фармацевтичний університет,

м. Харків, Україна

kaf.yep@nuph.edu.ua

Вступ. Розвиток України у сучасному світі визначається загальним контекстом Європейської інтеграції та орієнтацією на фундаментальні цінності західної культури. Основними складовими культурно-освітньої інтеграції визначено впровадження європейських норм і стандартів в освіті.

Методи досліджень. У процесі дослідження використовувалися методи опрацювання інформації, індукції та дедукції.

Результати досліджень. Європейська кредитно-трансферна система (ECTS) - це система, що створена для забезпечення єдиної міждержавної процедури виміру й порівняння між закладами освіти результатів навчання здобувачів вищої освіти, їхнього академічного визнання. Вона розроблена для забезпечення мобільності здобувачів вищої освіти, спрощує розуміння і порівняння навчальних програм та навчальних досягнень здобувачів вищої освіти як між вітчизняними, так і між іноземними навчальними закладами. Система ECTS заснована на оцінюванні всіх видів роботи здобувачів вищої освіти, необхідних для досягнення цілей, зазначених у навчальній програмі: відвідування лекцій, підготовка і участь у семінарах і практичних заняттях, самостійна робота, складання іспитів, проходження стажування, підготовка та захист магістерських робіт тощо.

Офіційне визнання навчання та дипломів є необхідною передумовою для створення відкритого європейського освітнього простору, в якому здобувачі вищої освіти та викладачі можуть переміщатися без перешкод. Саме тому ECTS була розроблена в експериментальному проекті, як засіб покращання визнання освіти для навчання за кордоном.

ECTS було розроблено в 1989 р. в рамках програми ERASMUS, що в даний час є частиною програми SOCRATES, у формі пілотного 5-річного проекту, в якому брали участь 145 європейських вищих навчальних закладів. У подальшому практика ECTS була рекомендована до широкого використання вищими навчальними закладами Конференцією Ради Європи «Forum Conference of the Higher Education and Research Committee», Конвенцією Ради Європи ЮНЕСКО з визнання кваліфікацій у вищій освіті в європейському

регіоні і підтримана низкою міжнародних професіональних неурядових організацій, зокрема Європейською асоціацією міжнародної освіти (European Association of International Education), до якої входять представники більше 50 держав. ECTS - єдина успішно протестована система кредитів, що використовується по всій Європі. Спочатку ECTS призначалася тільки для перезарахування кредитів. Система сприяла зарахуванню освіти, що була здобута за кордоном, і, таким чином, підвищувала якість і кількість мобільних здобувачів вищої освіти в Європі. Останнім часом ECTS перетворилася на систему накопичення кредитів, яку запроваджують по всій Європі на інституційному, регіональному і національному рівнях.

ECTS спрощує розуміння і порівняння навчальних програм для всіх здобувачів вищої освіти (вітчизняних й іноземних). ECTS стимулює мобільність і академічне визнання. Вона допомагає університетам організувати і переглядати їх навчальні програми. ECTS може бути використана для різних програм і форм навчання.

ECTS базується на трьох ключових елементах:

- 1) інформація (стосовно навчальних програм і здобутків здобувачів вищої освіти);
- 2) взаємна угода (між закладами-партнерами і здобувачем вищої освіти);
- 3) використання кредитів ECTS (щоб визначити навчальне навантаження для здобувачів вищої освіти).

Три ключові елементи впроваджуються в дію через використання трьох основних документів:

- 1) інформаційного пакета;
- 2) форми заяви/навчального контракту;
- 3) переліку оцінок дисциплін.

Навантаження здобувачів вищої освіти в ECTS включає час лекцій, семінарів, самостійного навчання, підготовки, складання іспитів тощо. Кредити розподіляються на всі освітні компоненти програми навчання (модулі, дисципліни, стажування, дипломна робота тощо) і відображають кількість роботи, необхідної для виконання кожного компонента у зв'язку із загальною кількістю необхідної роботи для завершення повного року навчання за даною програмою.

Висновки. На сучасному етапі одним із головних завдань у вищих медичних і фармацевтичних навчальних закладах є підготовка кваліфікованих здобувачів вищої освіти. Система ECTS надає прозорості, будує мости між навчальними закладами з метою надання здобувачам вищої освіти більшого вибору. Система сприяє полегшенню визнання навчальних досягнень здобувачів вищої освіти закладами через використання загальнозрозумілої

системи оцінювання – кредити і оцінки, що дозволяє адаптовувати здобувачів вищої освіти до навчальних закладів в різних країнах з метою продовження та визнання освіти.

ФАРМАКОЕКОНОМІЧНІ ПІДХОДИ ДО АНТИБІОТИКОТЕРАПІЇ ОТОЛАРИНГОЛОГІЧНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ

Н. В. Бездітко, Я. П. Лиходій

Кафедра фармакоелекономіки

Національний фармацевтичний університет,

м. Харків, Україна

ph-econom@nuph.edu.ua

Вступ. Механізм дії антибіотиків-макролідів (АБМ) пов'язаний з порушенням синтезу білка на рибосомах мікробної клітини. Оскільки процес синтезу білка майже однотипний у більшості мікроорганізмів, АБМ мають достатньо широкий спектр антибактеріальної активності. На більшість мікроорганізмів АБМ діють бактеріостатично, але у високих концентраціях здатні надавати бактерицидну дію. Основні збудники інфекцій ЛОР-органів дотепер зберігають достатню чутливість до АБМ, зокрема до азитроміцину та кларитроміцину. З урахуванням цього факту АБМ на даний час рекомендуються для емпіричної антибіотикотерапії основних захворювань ЛОР-органів: синуситів, ларингітів, тонзилітів.

Мета дослідження. Розрахувати діапазон витрат на антибіотикотерапію основних захворювань ЛОР-органів препаратами азитроміцину та кларитроміцину, що наявні на сучасному фармацевтичному ринку України.

Методи дослідження: системний аналіз, аналітичний та контент-аналіз асортименту фармацевтичного ринку; фармакоелекономічні методи мінімізації витрат, вартості захворювання.

Результати. Ефективність та безпечність азитроміцину та кларитроміцину при інфекційних захворюваннях ЛОР-органів вивчалася в декількох відкритих мультицентрових РКД. Згідно з результатами РКД та відповідно до чинних інструкцій на означені АБМ азитромицин призначається в дозі 500 мг на добу протягом трьох днів, кларитромицин – 250 мг двічі на день протягом 10 днів. Вартість загального курсу фармакотерапії була розрахована відповідно до означених схем. Найдорожчим з'явилось лікування ЛП Кладид®, Abbott Німеччина у вигляді гранул для приготування оральної суспензії 125 мг/5мл фл. 60 мл. Вартість курсу антибіотикотерапії при використанні цього ЛП становить 958 грн. Найдешевшим буде лікування ЛП Кларимакс, Pharmascience Канада (табл. п/о 500 мг, №10) – 19,9 грн. Вартість курсу лікування найдешевшим